

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติแต่ละชาติต่างก็มีภาษาเป็นของตนเองที่แตกต่างกันไป ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ด้านการศึกษา การติดต่อสื่อสารที่ส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ (วรวรรณ โสมประยูร, 2539, หน้า 17) นอกจากนี้ภาษายังเป็นมรดกที่สำคัญของชาติ เป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญของทางวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นเอกราชที่มีความเจริญรุ่งเรืองแห่งอารยธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมายาวนาน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จะต้องคำนึงถึงการธำรงรักษาไว้ซึ่งสิ่งที่ตั้งมรดกไว้ข้างต้นนี้ให้คงอยู่การศึกษาจะต้องตระหนักถึงเป้าหมายหลักสูตรที่ต้องการให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อการติดต่อสื่อสารในการดำรงชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในวิชาการต่างๆ ให้กว้างขวางลึกซึ้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและสามารถนำไปพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองตนเอง สังคม และประเทศชาติสืบไป (เสาวลักษณ์ รัตนาวิชช์, 2536, หน้า, 13)

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดภาษาไทยไว้ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่า “ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจการทำงานและการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจาร์ณ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพได้ มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ และภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี ชีวิตคน โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3)

การศึกษามีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อวิถีชีวิตของคนและสังคม ดังที่รุ่ง แก้วแดง (2543, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นการเตรียมคนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาที่ดีจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี แต่การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล

สังคม ประเทศ และกระแสความคาดหวังของสังคมที่จะให้การศึกษาที่มีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมโลกก็จะยิ่งเห็นความสับสน ความล้มเหลว และความล้มเหลวที่เป็นปัญหาของการศึกษามากขึ้นจากมุมมองหรือทรรศนะของบุคคลสำคัญต่างๆ ที่เห็นพ้องต้องกัน ทำให้กล่าวได้ว่าการศึกษาของไทยกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤตอย่างยิ่ง

จากการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2546 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการสอบพร้อมกันทั่วประเทศ ผลการประเมินระดับประเทศ รวมทุกสังกัด จำนวนโรงเรียน 31,802 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 974,011 คน คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 18.09 เฉลี่ยร้อยละ 45.24 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2, 2547, หน้า 2) สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษา 2544 และ 2545 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.57 และ 51.00 ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 2 จำนวนนักเรียน 4,281 คน วิชาภาษาไทยคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้คะแนน 1 คะแนน สูงสุด 30 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 15.08 เฉลี่ยร้อยละ 50.29 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546, หน้า 2)

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประเทศอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อีกทั้งยังพบว่าการเรียนการสอนส่วนใหญ่ผู้สอนยังคงมุ่งสอนตำราไม่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จากปัญหาดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการศึกษาของไทยยังเผชิญกับวิกฤตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถใช้พลังขับเคลื่อนและเป็นเครื่องมือให้เกิดการพัฒนาประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 1) กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เนื่องจากการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในปี พ.ศ. 2539 - 2544 ชี้ให้เห็นถึงสภาพความสามารถการใช้ภาษาไทยของเยาวชนจำนวนมากอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ สอดคล้องกับกระแสความหวังโยของสังคมโดยทั่วไป ประกอบกับนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลซึ่งมีเจตนารมณ์จะพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ให้คนไทยได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 195)

กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นความจำเป็นที่จะยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย และการใช้ภาษาไทยให้ได้มาตรฐานให้ครูภาษาไทยเป็นผู้รู้อย่างลึกซึ้งในวิชาการมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย และการใช้ภาษาไทย จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปฏิรูปการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยเน้นการฝึกทักษะที่สัมฤทธิ์ผล การสร้างนิสัยรักการอ่าน การเขียน และการแสวงหาความรู้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นเรื่องน่าสนใจว่ากระบวนการเรียนการสอนใดคือกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพและจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของนักเรียนอันเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งจะได้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2542 ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นผู้สอนจะต้องจัดสภาวะแวดล้อม บรรยากาศ รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้หลากหลาย เพื่อเอื้อต่อความสามารถของผู้เรียน

การเรียนการสอนโดยรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง ภายใต้การทำงานกลุ่มและการค้นหาคำตอบจากบทเรียนเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านร่างกายสติปัญญา สังคม และการมีส่วนร่วมทางด้านอารมณ์ (ทีศนา แชมมณี, 2543, หน้า 1) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน ตามหลักการของ CIPPA จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ดี เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ได้ผ่านกระบวนการคิด กลั่นกรองโดยผู้เรียนเอง ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ จดจำในสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ และสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ และมีการฝึกฝนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย

ดั่งที่ จิรกาญจน์ หงษ์ชุตตา (2545, หน้า 100) ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้จริง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 84.31 ซึ่งสูงกว่าจำนวนนักเรียนที่กำหนดร้อยละ 80 และผลงานวิจัยของ สุภาพ เวหา (2548, หน้า 90) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องคำควมกล้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนที่สอนแบบชิปปากับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนแบบชิปปาสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาพบปัญหาคือการใช้ภาษาของนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ ใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงกับความต้องการ จึงมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพิจารณาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ของทีศนา แชมมณี เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น มีความสนใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ทำ และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองหลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญแบบชิปปา มีความสอดคล้องกับแนวคิดหลักที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และพึงตนเอง และยังคงมีการ

ปฏิสัมพันธ์ กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการต่างๆ เป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ดังนั้นจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าเมื่อนำหลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามรูปชิปปา มาพัฒนาจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปากับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ครูได้พัฒนาผลการจัดการเรียนของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีสอนตามรูปแบบชิปปา
2. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาสำหรับ ครูผู้สอน ผู้บริหาร ศิษยานุศิษย์ สามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำน้ำสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 165 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอนุบาลลำน้ำสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี

เขต 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 32 คน รวม 64 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากจากประชากร จำนวน 5 ห้องเรียน นำกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน มาสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยจับสลากอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 สอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL)

กลุ่มควบคุม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 สอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

2. เนื้อหาที่ใช้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นเนื้อหาสาระจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

1. มาตราแม่กก
2. มาตราแม่กง
3. มาตราแม่กด
4. มาตราแม่กน
5. มาตราแม่กบ
6. มาตราแม่กม
7. มาตราแม่เกย
8. มาตราแม่เกอว

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 การทดลองแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 2 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรในการศึกษา ดังนี้

- 4.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอน 2 วิธี คือ
  - 4.1.1 การสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL)
  - 4.1.2 การสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
- 4.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้ ซึ่งจำแนก เป็น 3 ด้าน คือ
  - 4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 4.2.2 เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 4.2.3 ทักษะการเขียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นตามแนวคิดหลัก 5 ประการ คือ หลักการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (construction of knowledge) หลักการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) หลักการเรียนรู้กระบวนการ (process learning) หลักการมีส่วนร่วมทางกาย (physical participation) และหลักการประยุกต์ใช้ความรู้ (application) โดย ทิศนา แชมมณี (2545, หน้า 281) ได้จัดเป็นลำดับขั้นการสอนขึ้น ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนคือ

- ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม
- ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่
- ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
- ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม
- ขั้นที่ 5 การสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้
- ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน
- ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

การสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการจัดกิจกรรมของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 120)

มีลำดับขั้นการสอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน การเร้าความสนใจและเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียน
2. ขั้นสอน การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ
3. ขั้นสรุป สรุปทบทวนและให้ข้อเสนอแนะการนำหลักการที่ได้เรียนมานำไปใช้

ผลการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการเรียน 3 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และทักษะการเขียน ซึ่งได้จากแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องมาตราตัวสะกดเป็นคะแนนการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และท่าทีที่นักเรียนมีต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และคุณประโยชน์ในทางบวกและทางลบต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert)

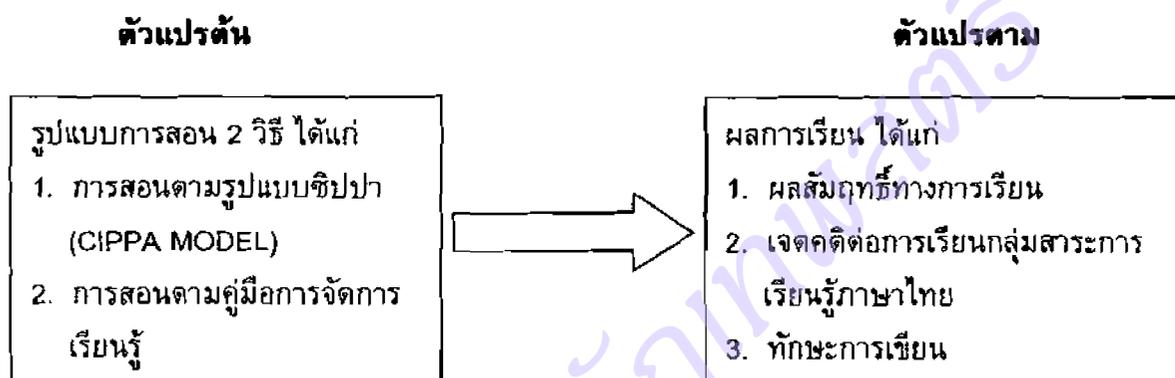
ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถ ในการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด 8 มาตรา

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอนุบาลลำปางรายณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนตามรูปแบบชิปปา ที่ศิสนา แชมมณี ได้พัฒนาขึ้น โดยอาศัยแนวคิด 5 แนวคิด คือ 1. แนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้ 2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ 4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้และกระบวนการ และ 5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโยงการเรียนรู้ ศิสนา แชมมณี (2545, หน้า 280) ได้ใช้แนวคิดเหล่านี้ในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (construction of knowledge) ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว ยังต้องมีปฏิสัมพันธ์ (interactive) กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (process skill) ต่างๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้น การเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้และเรียนรู้ มีประสาทรับรู้ที่ตื่นตัวไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้คือ การให้มีการเคลื่อนไหวทางกาย (physical participation) อย่างเหมาะสม กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความลึกซึ้งและคงทน หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ (application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย จึงเป็นแบบแผนของ "CIPPA" และได้มีผู้นำไปทดลองใช้และได้ผลดี ผู้วิจัยจึงเลือกมาใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

สำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถสรุปได้ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา แตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
2. เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา แตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
3. ทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา แตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้